

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.520/2025/10.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. február 12. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2025. június 18. napján kihirdetett 9.B.332/2023/116. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A kábítószer-kereskedelem büntettének helyes jogszabályi megjelölése: Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés.

A vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletnek megfelelő kiadatási őrizetben töltött időt is.

A határozat ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A Debreceni Törvényszék rendelkező rész szerinti ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés]. Ezért 3 év 2 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint vele szemben 854.640 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a kiadatási őrizetben töltött idő beszámításáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen - a kihirdetést követően nyomban - a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, elsődlegesen a tényállás téves megállapítása és felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében. Az ügyészség - a nyilatkozattételre fenntartott három munkanapon belül - az ítéletet tudomásul vette.

[3] A védő a fellebbezését a Be. 584. § (6) bekezdésében foglaltak szerint írásban részletesen indokolta. Kifejtette, hogy az ítélet részben megalapozatlan, felderítetlenség és helytelen ténybeli következtetés okán [Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pont]. A vádlott ugyanis önhibáján kívül nem vett részt az eljárás kezdeti szakaszában, annak ellenére, hogy valamennyi hatósággal együttműködött, így nem tett vallomást, később viszont sem I. rendű I. rendű vádlottal, halála miatt, sem III. rendű III. rendű vádlottal nem tudott szembesülni, aki pedig a vallomástételt megtagadta. Álláspontja szerint védenca, aki az I. és III. rendű vádlottakkal szemben mindvégig tagadta a bűncselekmény elkövetését, megfelelő magyarázatot adott mind az e vádlottakkal fennállt kapcsolatára, annak mibenlétére, a velük folytatott telefonbeszélgetések tartalmára, mind a banki átutalásokra. Rajta kívülálló ok miatt nem volt lehetősége szembesülni társaival, amit nem lehet a terhére értékelni. Álláspontja szerint tehát védenca vallomását a bíróságnak el kell fogadnia. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság – a vádlott tagadó tartalmú vallomása szerint - eltérő tényállást állapítson meg és mentse fel a bűncselekmény vádja alól. Másodlagos – a büntetés enyhítésére irányuló - indítványát részletesen nem indokolta.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.149/2024/10. számú átiratában kifejtettek szerint a másodfokú felülbírálat terjedelme - a védelmi perorvoslat irányára tekintettel - a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű. Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási hibát nem vétett. Az elbíráláshoz szükséges bizonyítékokat megvizsgálta, azokat mérlegelte és indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette. Tényállását a vádlott tagadásával szemben terhelttársai beismerő és rá nézve is terhelő vallomásai, az igazságügyi vegyészszakértői vélemény, valamint az egyéb okirati bizonyítékok alapján, mérlegeléssel állapította meg. Okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a felmentést célzó fellebbezés a tényállás megalapozottságára tekintettel nem lehet eredményes.

[5] A büntetőjogi felelősség elbírálása során a Btk. 2. § (1) bekezdése szerinti időbeli hatály alapján a bűncselekmény jogi minősítése megfelel a jogszabályoknak, azonban a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelemnek a bünszövetségben történő elkövetés nem minősítő körülménye, ezért a Btk. 176.§ (2) bekezdésére utalást az ítélet rendelkező részéből mellőzni szükséges, a bünszövetséget a büntetés kiszabásánál kell értékelni. A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság egyfokú enyhítéssel, a büntetési célok elérésére alkalmas és a büntetéskiszabási elveknek megfelelő büntetést szabott ki a vádlottal szemben, az tettarányos, megfelel a belső arányosság és az egyéniesítés követelményeinek is, eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, figyelemmel a súlyosító körülmények nyomatékára és arra, hogy az időmúlás a vádlott perelhúzó magatartására tekintettel enyhítő körülményként nem értékelhető.

[6] Mivel az ítélet további rendelkezései is megfelelnek a törvénynek, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[7] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének felülvizsgálatát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdés 1. fordulata alapján tanácsulésen végezte el, tekintve, hogy nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését a Be. 598. § (5) bekezdése alapján senki nem indítványozta és azt az ítéltábla sem találta szükségesnek.

[8] A védelmi fellebbezések nem megalapozottak.

[9] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét, az azt megelőző bírósági eljárással együtt, az elsőfokú ítélet ellen bejelentett minden irányú perorvoslat miatt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján. Ez okból teljes revízió keretében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a

bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is. Emellett hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása alapján az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekről.

[10] Megállapította, hogy a törvényszék a büntetőeljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be. 607. § (1) bekezdés, Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pontok], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pontok], amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna, vagy amelynek kiküszöbölésére bizonyítást kellett volna felvenni. Perjogi hibára egyébként az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

[11] Az ítéltábla azonban az eljárási szabályok megtartása kapcsán megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabályt sértett akkor, amikor a 2025. február 25. napján megtartott tárgyalásról készült 102. sorszámú jegyzőkönyvét – amely kép- és hangfelvétel közvetítése mellett egyidejű jegyzőkönyvvezéssel készült – a jegyzőkönyvvezető nem írta alá, illetve a 2025. június 18. napján megtartott, helyesen - előkészítő ülés helyett - *tárgyalásról* készült 116. sorszámú jegyzőkönyvön, amely telekommunikációs eszköz használatával, kép- és hang egyidejű közvetítése mellett, a Be. 446. § (1) bekezdése alapján jegyzőkönyvvezető jelenléte nélkül került megtartásra, a jegyzőkönyv 8 napon belüli elkészítése után [Be. 446. § (2) bekezdés] a jegyző elmulasztotta a nevét feltüntetni és azt aláírásával ellátni. Az ítéltábla azonban a tanács elnökétől a Be. 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján felvilágosítást kért és kapott, amely szerint a 102. számú jegyzőkönyvet jegyzőkönyvvezető időközbeni nyugdíjazására tekintettel nem írta alá annak elkészítse, feltöltése és az iratokhoz történő lefűzése után, a 116. számú jegyzőkönyvet jegyzőkönyvvezetől készítette el a felvétel alapján, a törvényben meghatározottak szerint. Mivel a felvilágosítással egyidejűleg a tanács elnöke – mindkét jegyző akadályoztatása miatt - utóbb aláírásával a jegyzőkönyveket hitelesítette, a felülbírálatnak immáron nem volt akadálya.

[12] Az ítéltábla ezt követően azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott-e [Be. 592. § (1)-(2) bekezdés].

[13] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy érdemi megítéléséhez szükséges valamennyi bizonyítékot megvizsgált, beszerzett, a személyi bizonyítást továbbfejlesztve kihallgatta a vádlott lányát, Baranyi Brenda Lolát. Valamennyi, így a mentő és terhelő bizonyítékokat is a tárgyalás anyagává téve és a logika szabályainak megfelelően értékelve, tényállását - a vádlott tagadása ellenében - mérlegeléssel állapította meg, alapvetően I. rendű I. rendű és III. rendű III. rendű vádlottak egybehangzó beismerő és Terheltl vádlottra terhelő vallomásai alapján, amely vallomásokat kétséggkívül alátámasztották - a büntetőeljárás szabályainak megfelelően beszerzett és aggály nélkül felhasználható - bírói engedélyhez kötött, leplezett eszközök útján rögzített telefonbeszélgetések tartalmáról készült kivonatok, a rendőri jelentések, a kutatásokról és lefoglalásról készült jegyzőkönyvek. A törvényszék bizonyítékértékelő tevékenységéről ítéletének [41]-[80] bekezdéseiben részletesen számot adott.

[14] A személyi részben mindössze a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] szorultak kisebb korrekcióra az iratok tartalma (erkölcsi bizonyítvány) alapján, az alábbiak szerint:

- az elsőfokú ítélet [14] bekezdésében rögzített másodfokú ítélet száma helyesen 23.Bf.8299/2021/11.,

- a bűncselekmények elkövetési ideje: 2014. augusztus 16., *május 22., szeptember 24.*

- a vádlottal szemben *Magyarországon más büntetőeljárás nincs folyamatban.*

[15] Jelen ügyben, különösen a vádlott-társak vallomásai, a telefonbeszélgetések kivonatai, a lefoglalásról készült jegyzőkönyvek, valamint szakértő8 igazságügyi vegyészszakértő által az I. rendű I. rendű vádlott gépjárművéből, valamint a lakóhelyén lefoglalt, különböző fajtájú kábítószeres vizsgálatáról készített és ugyancsak aggálytalannak bizonyult szakértői vélemények (15491/2022., 15491-1/2022. szak.) alapján a vádlottak, így Terhelt1 vádlott tudattartalmára és arra is kétség kívüli megállapítás volt tehető, hogy a vádlottak kokainnal, amfetaminnal, MDMA-val, kannabisszal és kannabiszgyantával kereskedtek, amely anyagok az elkövetés idején hatályos Btk. 459.§ (1) bekezdés 18. pontja [és az elbírálás idején hatályos Btk. 459.§ (1a) bekezdése] alapján kábítószernek minősülnek. A vád tárgyává tett lefoglalt kábítószeres súly nettó 19,87 gramm, valamint további összesen 223,7 gramm volt, amely mennyiség - a Btk. 461.§ (1) bekezdés a) pont ad), ah), aj) és c) pontjai alapján, figyelemmel a (3) bekezdés a) pontjára, a jelentős mennyiség alsó határát többszörösen meghaladta, ami pedig a jogi minősítés alapját képezte. Az ítélet indokolása az időközbeni, 2025. június 15. napján hatályba lépett jogszabályváltozásra (2025. évi XIX. törvénnyel módosított rendelkezések) tekintettel azzal volt kiegészítendő, hogy az alkalmazandó jogszabály a Btk.2.§ (1) bekezdése alapján az elkövetés idején hatályos Btk., tekintve, hogy az újabb szabályozás nem jelentett kedvezőbb elbírálást a vádlott számára.

[16] A védői állásponttal szemben tehát, a sérelmezett szembesítések elvégzése nélkül is, a felsorolt személyi és tárgyi bizonyítékok alapján kétséget kizáró következtetés volt vonható arra, hogy Terhelt1 vádlott tudata nemcsak a különböző fajtájú kábítószeres I. rendű vádlottal szándékegységben történő közös, szervezett beszerzésére, hanem azok I. és III. rendű vádlottak általi, haszonnal növelt áron való tovább értékesítésére is kiterjedt, arra azonban, hogy e tevékenységből a vádlott milyen haszonra tett szert, nem lehetett következtetést levonni, erre ugyanis sem a vádlott-társak vallomásai, sem tanú16 tanú vallomása, sem a bankszámlakivonatok tartalma nem szolgáltak bizonyítékkal.

[17] Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán a másodfokú eljárásban a vádlott és védője elsődleges, felmentésre irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre. Az ítélet teljes vagy részbeni megalapozatlanságát eredményező ok hiányában ugyanis a másodfokú bíróság a határozatát a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja [Be. 591.§ (1) bekezdés]. Ennek jogszabályi alapja a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése, amely szerint a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük. A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti szabad értékelése és védett a mikénti mérlegelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[18] Ugyanakkor rámutat az ítéltábla, hogy a kábítószer csekély és jelentős mennyiségének, százalékos arányának megállapítása nem ténybeli, hanem jogi értékelést jelent, amelynek ténybeli alapját a kábítószer fajtája, mennyisége, illetve a hatóanyag fajtája és tartalma képezi. Így kizárólag ez utóbbi ténymegállapítások tartozhatnak a felülbírálat során irányadó történeti tényállásba. Az ezen tényekből levont következtetés azonban már jogkövetkeztetés. Tehát nem része a tényállásnak az a megállapítás, miszerint a termesztett növényi egyedek, a már korábban leszüretelt és szárított növényi anyagok és a speed-por mennyisége külön-külön és azok összevont mennyisége meghaladja-e és ha igen, mennyivel a csekély mennyiség felső határát, eléri-e a jelentős mennyiség alsó határát, annak hány százaléka (BH2024.129. – Kúria Bfv.II.432/2023/9., Kúria Bfv.1062/2022/9.). Ezek az utóbbi megállapítások ugyanis a már valónak elfogadott ténymegállapításoknak a jogi normával történő egybevetését, a törvény szövegének való megfeleltetését jelentik, így az ítélet jogi indokolásába tartozóak. Ellenkező esetben nem lenne lehetősége a korlátozott felülbírálatot

végző bíróságnak, vagy adott esetben a rendkívüli jogorvoslatként végzett felülvizsgálat során a Kúriának a törvénysértő minősítés megváltoztatására.

[19] A fentieknek megfelelően, nem érintve az ítéleti tényállás ténymegállapításait, az ítéltábla az elsőfokú ítélet [35], [39] és [40] bekezdéseinek az ott írt kábítószeres csekély és jelentős mennyiségének alsó, illetve felső határával, azok százalékos mennyiségével kapcsolatos megállapításokat az ítélet jogi indokolási részébe tartozónak tekinti.

[20] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes volt, egyetértve ugyanakkor az ügyészi indítvánnyal, szükséges volt a bűncselekmény jogszabályi megjelölésének pontosítása, tekintettel arra, hogy a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének nem minősítő körülménye a bünszövetségben történő elkövetés, ezért, figyelemmel a Kúria a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61. BK véleményének 3. pontjában írtakra, a Btk. 176. § (2) bekezdés a) pontjára történő utalást az ítéltábla a rendelkező részből mellőzte és a bünszövetségben elkövetést, mivel ennek megállapítása egyébként helyes (Kúria Bfv.377/2018/5.), a Kúria 56/2007. BK véleménye alapján súlyosító körülményként vette figyelembe. Az elkövetési alakzat szintén helytálló, nem igényelt korrekciót (Kúria Bfv.1231/2018/10.)

[21] A törvényszék egyebekben, a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel, további súlyosító körülményként értékelte azonban az ítéltábla, hogy a vádlott többfajta kábítószerre követte el a bűncselekményt és az általa beszerzett és továbbadott kábítószer mennyisége több, mint 3,5-ször meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát. Egyetértett továbbá az ítéltábla azzal is, hogy enyhítő körülményként az időmúlás a vádlott javára nem volt értékelhető perelhúzó magatartására figyelemmel, melynek körülményeit az elsőfokú bíróság ítéletében mélyrehatóan részletezte és elemezte.

[22] A büntetés helyesen rögzített céljának szem előtt tartásával és a bünteteskiszabási elvek figyelembevételével [Btk. 79.§., 80.§ (1) bekezdés], az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben, különös tekintettel a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára és a kábítószer mennyiségére, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt, más büntetés szóba sem jöhetett.

[23] Kiegészítve az indokolást a Btk. 80.§ (2) bekezdésével, a középérték, amelyből a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor a bíróságnak ki kellett indulni, 12 év 6 hónap volt, tekintve, hogy a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetett a Btk. 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel bünteti. Enyhítő szakasz [Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont] alkalmazásával, a törvényi minimumhoz közeli tartamban megállapított szabadságvesztés kellő, de egyben elegendő is, a bírói gyakorlatot is figyelembe véve tetterányos, megfelelően egyéniesített és igazodik az I. rendű I. és III. rendű III. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott szankciókhoz, azokkal arányban álló, inkább tekinthető enyhének, mintsem súlyosnak. Mindezek alapján a védelmi másodlagos indítvány sem foghatott helyt, a büntetés további enyhítésére nem volt alap.

[24] Törvényes volt továbbá a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is, melynek tartama a szabadságvesztéshez igazodó, szintén nem kifogásolható, emellett megfeleltek a jogszabályi rendelkezéseknek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a kiadatási őrizetben töltött idő beszámításáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezések is, amelyek pontosítást nem igényeltek.

[25] Nem értett egyet azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság által alkalmazott intézkedések közül a vagyonekbevételek alkalmazásával [Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont alapján], mivel annak feltételei nem állnak fenn. A bíróság által megállapított tényállás ugyanis nem tartalmazza, ahogy a vagyonekbevételek alkalmazására vonatkozó ügyészi indítvány ellenére maga a vádirati tényállás sem, hogy Terhelt1 vádlott – a vád tárgyává tett lefoglalt kábítószer beszerzése fejében - milyen ellenszolgáltatásban részesült, egyáltalán részesült-e ellenszolgáltatásban, gazdagodott-e valamivel, ezen kérdés a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján sem tisztázódott. Tekintettel tehát arra, hogy a tényállás bűnös vagyongyarapodást nem állapított meg, vagyonekbevételek alkalmazása törvénysértő volt, ezért a másodfokú bíróság mellőzte ezen elsőfokú bírósági rendelkezést (Kúria Bfv.42/2013/9.).

[26] A fentiek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét, tanácsulésen eljárva, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] Rendelkezett még az első- és a másodfokú eljárás között a vádlott lakására elrendelt bűnügyi felügyelet szabályainak megfeleltethető kiadatási őrizetben töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a Btk. 92. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja alapján.

[28] A másodfokú bíróság határozatával szemben a Be. 615. § (1)-(2) bekezdései alapján a további jogorvoslat lehetősége kizárt.

Debrecen, 2026. február 12.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Mocsáry Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 9.B.332/2023/116. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. február 12.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke